

Hálaadás

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
állandó kiadványa
2019 pünkösd

Tartalom

- Pünkösd előtt és után (Berkesi Gábor) – 2. oldal
Pünkösd ija (Székely Tamás) – 4. oldal
Ima (Nagy Gáspár költeménye) – 5. oldal
Üdvözllet Berekfürdőről (Mátyás Imre) – 6. oldal
Gyülekezeti híreink (Berkesi Gábor) – 8. oldal
Ajánló – 11. oldal
Hírek, programok – 12. oldal

Pünkösd előtt és után

Két Krisztus-tanítvány portréja – áldott eszköz a Szentlélek felismeréséhez

Apcsel 3,1-10

Péter és János együtt mentek fel a templomba közös imádkozásra. Jeruzsálemben vagyunk, a Krisztus utáni 33. évben, a Szentlélek eljövetele után néhány nappal. Jézus szeretete által két halászból apostollá minősített ember a templomba megy – imádkozni. Nem kijelentkezni, vagy éppen bejelenteni kilépési szándékukat, amint az gyakorta megesik úgymond „megtért” életekkel

(megkaptuk a Szentlelket, most már világosságban, új látásban vagyunk, mi többé nem megyünk nagyegyházak templomába, az ott unalmas, áporodott, lassú, csak vallásos, nem hívő stb.). Nem, ők nem tagadják meg gyökereiket, az előttük jártak nem ritkán hősies, emberfeletti helytállását, az ötödik parancsolatot, a két kőtáblát, Dávid lélektápláló zsoltárait, Ézsaiás soha el nem avulható életmentő vigasztalásait. Nem! És ettől is pünködsi lelkek.

A templom Ékes Kapujában találkoznak egy béna koldussal. Nem ritka jelenség, a templom kapujában kéregető ember. Kitűnő koldus placc és ő teszi a dolgát, „kunyerál”. Kényszerpályán levő élet, mindig máshoz van kötve, ha viszik, eljut valahová, ha nem, megmaradni kényszerül a vágyak soha be nem teljesülő álmvilágában.

Abban a munkanélküli, nélkülöző korban „áldás” egy ilyen, „átok” élet: ő a családfenntartó, a pénzkereső. Mivel testi fogyatékos, rajta a letörölhetetlen bélyeg: tisztátalan. Isten büntetése alatt áll, vele kommunikálni, érintkezni szigorú büntény.

A Pünkösd előtt Péter nagy valószínűséggel adott neki pár garast, de szóba nem állt vele. Most megáll, megszólítja: „nézz mireánk!” Emeld fel tekintetedet, tágítsd ki látóteredet, ne meredj magad elé állandó lélekölő

reménytelenségében, nézz az emberen túlra, az érted is meghalt és feltámadt Jézusra! Ő felnéz, engedelmesen, várva reflex-szerűen érkező alamizsnát. Péter folytatja: aranyam, ezüstöm nincs nekem, de amim van, azt adom neked: a Názáreti Jézus nevében kelj fel és járj! (6. vers) – és ekkor kinyúlik egy jobb kéz feléje. Elképesztő hitszegés, koldussal parolázni! A beteg embert elektromos áramütés éri (nem elektrosokk, hanem lelki-szellemi defibrillátor), megismeri Pétert (ez az, aki Pünkösdkor akkora erővel hirdette az ígét, Jézust emlegeti, az áldott orvost), és talán sokévi tespedt bénulás után újra élni akar. Abban az időben nem volt szokás a kézfogás, ha mégis megtörtént, az azt üzenete: egyenlőek, társak vagyunk. Még hogy ő, a jelentéktelen, élőhalottságra ítélt valaki egyenlő Péterrel és az apostolon keresztül hozzá hajoló Jézussal? Ami itt történik, nem más, mint az, hogy amit kapott Péter, azt továbbadja: a kinyújtott jobb kezét. A viharzó tapon, a vízen járó Jézushoz a csónakból „kinagyképűsködő” halásztanítvány süllyedni kezd, érzi, tudja, itt most mindennek vége, lehet bármilyen rutinos vízi ember, nincs segítség. Ekkor kinyúlik felé Jézus jobb keze, az áldott életmentő, gyógyító örök reménykéz, megfogja Péter jobb karját és besegíti a

bárába. Ezt kapta Jézustól – így adja tovább.

Ekkor a béna – talán, mint a jární tanuló kisgyermek – talpra áll. Lába megerősödik, örömeiben üvölt, ordít, és örömeiben rohan be a templomba. Már mehet, nem tisztátalan bűnös többé, kinek a küszöbnél szigorúan meg kellett állnia. Az őt látó templomos sokaság álmélkodik és csodálkozik – csak egy dolgot elfelejtett: dicsérni Istent. Talán még ők is Pünkösd előtti életek?

Berkesi Gábor

„Senki sem mondhatja magától: „Jézus az Úr!”, csak a Szentlélek által. A lelki adományok ugyan különfélék, a Lélek azonban ugyanaz. A szolgálatok is különfélék, de az Úr ugyanaz. Sokfélék a csodajelek is, de Isten, aki mindenben mindent véghezvisz, ugyanaz. A Lélek ajándékait mindenki azért kapja, hogy használjon vele. A test ugyan egy, de sok tagja van. A testnek ez a sok tagja mégis egy test. Így van ez Krisztussal is. Mi ugyanis mindnyájan egy Lélekben egy testté lettünk keresztségünk által: akár zsidók, akár pogányok, akár rabszolgák, akár szabadok vagyunk. Valamennyiünket ugyanaz a Lélek töltött el.”

1Kor 12,3b-7.12-13

”Istentől én azt kérem, hogy tegyen bennünket szabaddá, hogy legmélyebb, legőszintébb vágyainkat fedezzük fel, tudatosítsuk magunkban és legyen erőnk azokat szabadon követni. Egyetlen életünk van, véges idővel, olyan jó lenne, ha szépen, tudatosan, azt, amit legjobban szeretünk, azt váltanánk lépésről lépésre valóra. Persze, hogy lehet lötyögni, lehet kevésbé fontos, vagy egyenesen jelentéktelen dolgok miatt időt, energiát pazarolni, de az lenne a jó, ha minden erőddel, energiáddal azt, amit fontosnak, értékesnek tartunk, azt kitartó összeszedettséggel valóra váltanánk! Én az idei Pünkösd ünnepén ezt kérem magam és a kedves ismerőseim számára: az Erőt, a Bátorság lelkétől!”

Böjte Csaba

Pünkösd i

Uram, néha túl sok visszhang zeng a lelkemben, ismételtetik rendületlen az ezerszer már hallott szólamokat: vádló szavakat, melyek arcomba vágnak válogatott szidalmakat, hazugságokat: arról, hogy sohasem szabadulhatok, mindig rajtam lesz az átok, hisz álnok marad az, ki vét, szívét nem tisztíthatja meg az Istenhez kiáltó panasz végképp, legfeljebb időlegesen – de aztán kezdődik minden előlről, s már-már igazat adok neki. Keservesen.

Majd megszólal a másik tipikus hang, melynek hullámai gyűrűznek ugyanúgy szakadatlan: minden rendben van: nem velem van a baj, hanem az örök elégedetlennel, amit teszel, belefér, miért kételkedel? És én egyre kétségbeesettebb vagyok, keresem és nem lelem a kapaszkodót, melyet megragadhatok. Ural a „mi lesz” kérdése és bánt, piszkál a „mi volt” keserősége, s ismételtetem az aggodalmakat, melyek lidércárnyékot vetítenek a ma ideáljába, és ismételtetem a tegnapi fájdalmát, békességem megtörve. Bezárulnak körülöttem ajtók és ablakok, mikor magamban vagyok, s bár ajkamon hangzanak szavak: suttogó fohászból, könnyek közt rebegett könyörgésben, kiáltó szükségben.

U ram Te vagy az, aki
kétkedésemben és
kétségemben egyszerűvé
formálhatsz: egy hang uralhatja
gondolatomat: a Te hangod. Ez a
hang pedig emlékeztet arra, amit
Uramtól megtanulhattam, s megtanít
mindarra, amit még nem tudhattam
korábban. Ez a hang erő, mely uralni
képes lelkemet és vezetni minden
léptemet. Ez az erő pedig kapukat
nyit, szívemben hitvalló tüzet szít és
felismerem: küldetésem van, s e tudat
erősebb már, mint a félelem. Ő van
velem. Szüntelen.

E z a pünkösd-i öröm: társammá
lett az Isten: ezért dicsérem Őt,
s hirdetem, ha tehetem, áldott legyen
a megtartó, soha el nem múló
Kegyelem!
Ámen.

Székelly Tamás

Ima

Ima az, ami
templomi csöndben,
a lehunyt szemek mögöttiben
megtörténik –

és ima az, ami
mögött látszik a mécs örök fénye
és hallszik egyetlen orgonahang,
nem innen, hanem onnan.

Ami ima, az
már az elejétől a végéig
megfordítva is ugyanaz marad,
ugyanannak szóló szó –

és ami ima, az
mégis váratlanul nyílik ki
ég és föld határán,
akár egy szirmos ejtőernyő.

Nagy Gáspár

Üdvözlét Berekfürdőről

Késő van. Késésben vagyunk. „Berekfürdő, 1” jelzi a tábla, felsőhajtók. Hosszú volt ez a munkahét, ez a kociút, mindenki nyűgös. Befutunk végre a Megbékélés házába. Letöttyenek a még ekkor is terített asztal mellé. Meleg étel, csend. Megbékélek lassan én is. Jönnek a többiek, kézszorítás, barátok, itt a csapat. Mert „kell egy

csapat” – ez a Pozsonyi úti családós hétvége mottója.

Szombat délelőtt Nyáriné dr. Mihály Andrea pszichiáter előadását hallgatjuk, beszéljük meg. Arra fordul a figyelmünk, hogyan kezelhetjük a digitális család kihívásait – nem csoda, hiszen legtöbben (kis)gyermekes szülőként veszünk részt a táborban. Ez a legégetőbb ügyünk. Amíg a felnőttek „unalmasan társalognak”, gyerkőceink játékos kézműveskedéssel mulatják az időt. Az Ifjúsági ház épülete csak a miénk, és olyan jó idő van, hogy az alagsori ping-pong asztalt nem is használjuk: mindenki egyfolytában a kertben nyargal és labdát kerget. Délután hatalmas strandolás kezdődik a berekfürdői élménymedencében – kicsik és nagyok remekül szórakoznak a csúszdákon, a vizes körfolyosóban. Az esti áhitat után indul a BL-döntő nézés: amit az

előbb még kifociztunk a kertben, azt most bámulhatjuk tévén pattogatott kukorica mellett. Csillagos ég alatt böngésszük a Göncölt. Aztán bedőlünk az ágyba. Vasárnap valóban áldott istentisztelet Anna vezetésével. Ige, idézetek, sok-sok éneklés. Csak úgy harsog a „Ne aggodalmaskodjál” vagy az „Ó, halld meg Uram”. Az alkalom végeztével a Rohampáholy társulat abszurd színházi produkcióját láthatjuk Fekete Zsolt és Komjáthy István előadásában, majd Lázár Ervin figurái elevenednek meg Mamintivel, a zöld tündérrel „gyermekszínészek” és a szülők tolmácsolásában – a gyerekek tátott szájjal vagy éppen kacagva ülik végig a színházasdit.

Most vasárnap dél van. Ezúttal az ebéd mellé töltyenek le és

azon gondolkodom, milyen együgyű is vagyok: alig negyven óra múltával ugyanahhoz az asztalhoz mennyire más lélekkel, a Lélekkel ülhetek. Csodálatos napokat töltöttünk együtt! Játéktéglából megépítettük Jeruzsálem falait, szívecskét adtunk egymásnak, lábunk előtt igazi mécsesekből lett mécses az Ige, követ festettünk és színes lampionokba rejtettük imádságainkat.

Köszönet formálódgat bennem, hogy újra együtt lehettünk. Annának, hogy sokadszor hozta össze a társaságot, Mária néninek és Péter bácsinak, Orsiéknak és Daniéknak, hogy annyit foglalkoztak a gyerekekkel. Istennek, ezért a negyven óráért. Dicsőség az élő Istennek.

Mátyás Imre

Gyülekezeti híreink

Hittanos évváró – 2019. május 26.

Május utolsó vasárnapja, verőfény, gyönyörű napos idő, Gyermekeknap számtalan vonzó programmal – mégis megtelt Hálaadás templomunk hittanos évváró istentiszteletre, hálát adni Urunknak a mögöttünk álló tanév minden áldásáért. Rendhagyó liturgiát

követve voltunk együtt, nem hangzott külön igehirdetés, hanem a Kodály-módszert követve együtt énekeltünk önfeláldozóan kicsinyek, ifjak, felnőttek, idősebbek: „Itt van Isten köztünk, jertek Őt imádni...” Erdők-mezők hangulatát szolgáltatta meg a pánsíp (Mihály Gyula), Bach nyugtató muzsikáját továbbította a fuvolaszó (Paczolay Judit), kisdíákjaink Igét olvastak, imádságot mondtak, Simon András gondolatai készítették építő elmélyedésre. Hálaadással köszönjük meg mindazok munkáját, kik a tanévben – gyülekezetben vagy iskolában, nyári táborban, évközi családi délutánokon – odaadón végezték e kondíciót kíméletlenül próbára tevő, mégis annyira szép lelki szántás-vetést.

Berkesi Gábor

Gyermekkonfirmáció – 2019. június 2-án

„Ígértek-e, fogadjátok-e, hogy Jézus Krisztus követői, református anyaszentegyházunknak egész életetekben hűséges, úrvacsorával rendszeresen élő, szolgáló és áldozatra kész tagjai lesztek?”

Konfirmációi felelet: „Ígérem és fogadom”. 10 leány és 10 fiú tett fogadalmat Isten és a gyülekezet színe előtt.

Torony: megkezdődött a munka!

Istennek hála, a torony állványozása elkészült és a munka elkezdődött – előreláthatóan két hónapig tart majd. Köszönjük minden adományozónak!

Különösen azoknak, akik erejükön felül adakoztak a szép célért!

Konfirmáció, 2019

„Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel! Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le rám!”

„Mert én az Úrtól vettem, amit át is adtam nektek...”

Ajánló

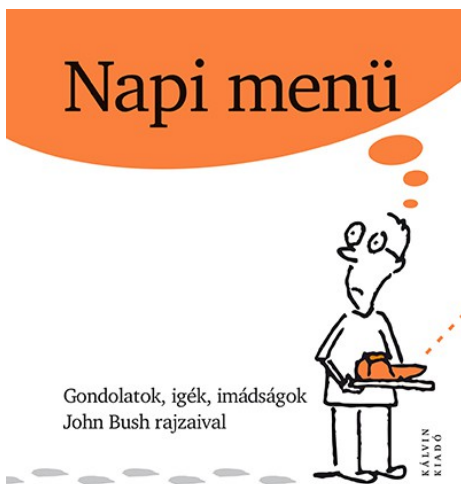
**Gary Chapman: Az 5 szeretetnyelv –
Egymásra hangolva**

Hogyan őrizhető meg a szeretet a párkapcsolatban, amikor a szerelmi lángolás alábbhagy? A válasz az öt szeretetnyelv megismerésében rejlik: elismerő szavak, minőségi idő, ajándékozás, szívésségek, testi érintés. Gary Chapman világhírű könyvének megújult kiadása segít a pároknak abban, hogy ráhangolódjanak egymás szeretetnyelvére.

Harmat kiadó, internetes ár: 2 392 Ft

**John Bush: Napi menü –
Gondolatok, igék, imádságok
John Bush rajzaival**

Keresztyén karikatúra? Ez valami vicc? Az – komolyan. Egy kép néha valóban többet mond ezer szónál. A karikatúrák pedig olyan képek, amelyek a görbe tükör képén keresztül beszélnek. A Napi menü egyfajta rendhagyó áhítatos könyv, amelyben találkozik a vicces és a komoly. John Bush amerikai grafikus találó karikatúrái, valamint hozzájuk kapcsolódó bibliai idézetek, gondolatok és rövid imádságok segítenek mélyebben megérteni a Bibliát, a keresztyén hitet és életet.

Kálvin kiadó, internetes ár: 842 Ft

Hírek

Református debreceni a Svábhegyről

Negyvennyolc éves korában hétfőn elhunyt Térey János. A debreceni származású író, költő, drámaíró a Svábhegyi Református Gyülekezet tagja volt.

Református Egység Napja

Több ezer magyar református ünnepelt együtt Debrecen

belvárosában május 18-án, a Magyar Református Egység Napján. A Nagytemplom előtti teret, a környező utcákat és épületeket is megtöltötték azok a reformátusok, akik a Magyar Református Egyház újraegyesítésének tízéves évfordulójára érkeztek a városba.

Programok

**Csillagpont Ifjúsági Találkozó,
2019. július 23-27. — Debrecen**

**Református énekek XVIII. —
2019. június 29. szombat, 19:30**

Helyszín: Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem (Müpa).
Vezényelnek: Arany János, Berkesi Boglárka, Jámbor Zsolt, Süll Kinga

Közreműködik: Szotyori Nagy Gábor, orgona.

www.mupa.hu

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség állandó kiadványa. ♦ Szerkesztők: Berkesi Gábor, Székely Tamás, Berkesi Anna és Mátyás Imre. Fotó: Vajda László. Tördelés: Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az Open-Office Writer segítségével. ♦ Nyomtatás: Copyrama kft. ♦ Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonviuti.reformatus.hu> ♦ Telefon: (1) 3-294-062